

oppbrudd

8
1974

AVISA TIL NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND, UNIVERSITETET I OSLO

9. ÅRG.

FØLG ARBEIDSFOLKS RÅD-
STEM RØD FRONT!

Valget i DNS markerer klimaks i en av de bitreste valgkamper som har vært ført på lang, lang tid. Vi tror det kan være av interesse å få oppsummert stoda i valgkampen sånn på tampen, og spør derfor *Leif Gusland*, medlem av kandidatstyret til Rød Front:

Hva mener du har karakterisert valgkampen hittil?

— Jeg tror valgkampen til fulle har vist at det er to helt forskjellige politiske linjer det står mellom den 23. På den ene sida har vi DKSFs borgervennlige, reaksjonære politikk, på den andre Rød Fronts linje om »DNS i folkets tjeneste». Det er disse to antagonistiske linjene vi nå må velge mellom.

DKSF påstod i høst at de hadde majoriteten av studentene bak seg. Har valgkampen vist at så er tilfelle?

— Nei, tvert imot. Det er Rød Front som har studentenes støtte, ikke DKSF. At det er folk utafor universitetet DKSF nå prøver å trekke inn i DNS for å vinne valget, er et bra bevis på at så er tilfelle. Hvis jeg skulle karakterisere hele DKSFs valgkamp, mener jeg det er naturlig å sammenligne med Concorde-prosjektet: Mye prat, mye penger, men aldri klart å lette skikkelig fra bakken. Dessuten tror jeg også at »Fei dem ut» kampanja har skremt vekk mange ærlige verdikonservative. Den er blitt for reaksjonær. Men på den andre sida har den samme kampanja trekt en helt ny type folk til DNS, nemlig silkerampen fra Ullern og Ris.

Grønt Gras har markert seg svakt i valgkampen. Din kommentar til det?

— Rød Front har aldri vurdert Grønt Gras for å være noe alternativ for progressive, og møtene i høst har vist at de aller fleste studenter har samme oppfatning.

Trotskistisk
«støtte-
arbeid»

KUL har konsekvent stått på ei linje som i praksis har betydd en splittelsespolitikk overfor støttekomiteene. Da dette ikke førte fram, gikk de istedet ut og angrep dem som dreiv støttearbeid. Objektivt tjener ikke dette de streikende arbeiderne, men tvertimot NAF — på samme måte som LO-ledelsens klassesamarbeidspolitik. Og det er ikke progressivt, men heller reaksjonært!

Det KUL har oppnådd gjennom sin sektoriske splittelseslinje og sin råtne politikk kan ikke en gang være positivt for dem sjøl. De er i dag isolerte, og det er bare i to lokale støttekomiteer de får støtte på sin politikk. Og sine reaksjoner viser de ved å gi ut furtne løpesedler der de bruker alle midler til å sverte de som jobber aktivt i komiteene.

Men hva er det så konkret de har gjort ut, og hva har de oppnådd?

— De splittet ut av den sentrale støttekomiteen. Under plattform-

Det er nå en gang slik at når klassekreftene tørner sammen, så er det ikke rom for noe mellomalternativ. Da blir det et spørsmål om å velge side. Grønt Gras har framstilt seg som et alternativ til DKSF, men samtidig har de brukt det meste av propagandaen sin til angrep på Rød Front. Vi vil likevel understreke at det finnes en god del progressive i Grønt Gras, og vi håper og tror sjølsagt på støtte fra disse.

Hvordan skal vi oppsummere Rød Fronts innsats i denne valgkampen?

— I all hovedsak er vi fornøyd med innsatsen, hovedsaklig av to grunner. For det første fordi vi har klart å aktivisere svært mange, og for det andre fordi valgkampen har fått stor betydning for andre kampsaker enn DNS-valget. Streikestøtta er et bra eksempel på at så er tilfelle.

Massebevegelsen til støtte for Rød Front er nå større enn noensinne, og spesielt tror jeg det er verd å merke seg den støtten vi har fått fra

fagbevegelsen. Det viser mer enn noe annet at Rød Front er arbeiderklassens alternativ i DNS. Men sjøl om vi nå får bra med støtte, så må vi ikke tro at seieren er sikra. Det har aldri kommet av seg sjøl å gi reaksjonen nederlag, og derfor er det nødvendig at ALLE som har to klipp møter opp på generalforsamlinga.

Vi kan vel oppsummere at Rød Front har sjanse på seier i valget. Hva vil en slik seier bety for situasjonen i og utafor DNS?

— Den vil bety to ting. For det ene at et nederlag for reaksjonen i DNS nå vil bety et nederlag for reaksjonen over hele landet. For det andre vil en Rød Front-seier være en kraftig inspirasjonskilde for progressive på skoler og arbeidsplasser i hele Norge. Derfor kan vi si at valget i DNS ikke bare har betydning for studentene. Det har betydning for hele klassekampen.

Vi har klart å reise en massebe-

Leif Gusland, Rød Front: »Slå et slag for enheten studenter — arbeidere 23. november!»

gelse i forbindelse med valget. Forsvinner den etter den 23. november?

— Jeg håper for all del ikke det. DNS-valgkampen har vist oss at når vi er mange som står sammen i konkret handling, så tilføyer vi reaksjonen nederlag. Bare hvis vi aktiviserer oss kan vi føre kampen framover til et sosialistisk Norge. Derfor vil jeg oppfordre alle til å aktivisere seg politisk også etter

valget, for på den måten å bringe kampene på og utafor universitetet framover.

Et par praktiske råd til slutt?

— Gjerne. 1) Møt tidlig, så får du skikkelig plass. 2) Generalforsamlinga begynner klokka 15⁰⁰ og valget kl. 21⁰⁰. Og det er viktig at ALLE som har to klipp møter. Hver stemme teller!» slutter Leif Gusland, som vi skal gjøre vårt beste for at kan sitte i styret i DNS over nyttår!

KUL HINDRER ENHETEN
STUDENTER-ARBEIDERE

Telefonsentralmontørene trenger sterk støtte! Bildet er fra deres demonstrasjon 12. november, som samla 2000. Studentene har slutta godt opp, men det er ikke KULs fortjeneste!

diskusjonene i den sentrale støttekomiteen stilte KUL den strategiske parolen: »Enhet studenter/arbeidere under arbeiderklassens ledelse.» Som nevnt er dette en strategisk parole for sosialismen, mens ML-bevegelsen sto på og står på at solidaritetsparolen »Enhet studenter/arbeidere» er en riktig parole i den situasjonen vi står i i dag. Det viktigste nå er nemlig å forene alle krefter som lar seg forene til støtte for de streikende arbeiderne. Samtidig gikk KUL prinsipielt imot å støtte de streikende på deres egne premisser, noe vi mente var riktig da heismontørenes krav var framskredne og angikk hele arbeiderklassen. — Deres kamp var et forbilde for alle arbeidere! Men KUL har gjennom sin tidligere praksis vist at de ikke kan godta dette. Under kjøttarbeiderstreiken kom KUL med en støtteuttalelse der de oppfordret til ulovlig streik. Dette

forts. baksida

KUL 1974,
Hovden 1971:
Samme
linje

Austadarbeiderne kjempa i 1971 bl.a. for streikeretten og var dømt av arbeidsretten. Både LO-ledelsen og NKP-erne i forbundet stod imot dem. I Streikestøttekomiteen (SSK)

seg selv i retning av arbeidernes særinteresser. (Jfr. også SUF/MLGs streikebryteri og rasering av Streikestøttekomiteen i forbindelse med Austad-streiken, noe som forlengst er blitt offentlig påpekt av Kjell R. Soleim og andre.)

Fra en KUL-løpeseddel om Austad-streika

satt en del folk fra Hovden-gruppa, som dengang var medlemmer av MLF. Hovden-gruppa er i dag KULs moderorganisasjon. Midt under streika gikk denne klikken ut av

SSK og retta harde angrep på komi-

teen i Arbeiderbladet 14/10 1971.

Per Gunnar Gabrielsen satt som DNS' representant i komiteen. Oppbrudd spur ham hva det var som skjedde.

— Innenfor SSK var det motsigelser på hvordan støttearbeidet skulle føres. Hovden-gruppas linje led nederlag. De brøt da med komiteen og rykket ut i Arbeiderbladet samtidig som de advarte sine faglige kontakter mot SUF(m-l) og MLG. Dette bruddet og utkjøret i borgerpressa kom på et tidspunkt da Austad-streika i Tromsø var i en kritisk fase. LO-pampene fikk nå en uventet forbundsfelle, og et våpen til å tvinge arbeiderne på Austad tilbake til jobben. I en protokoll som ble undertegnet av de tre ML-organisasjonene står følgende: »Kjell Hovden bekrefter at Arbeiderbladet 14/10 kommenterer og siterer fra en redegjørelse fra 5 av SSKs medlemmer. På spørsmål om man har tatt i betraktning at det pågår en streik i Tromsø, svarer Hovden bekreftende.»

Dette var ikke noe annet enn simpelt streikebryteri og splittelsmakeri. På et tidspunkt da behovet for moralsk og økonomisk støtte var livsviktig, unnlot de ikke bare å

— Det var altså denne saka som førte til at Hovden-gruppa ble

ekskludert?

— Det var mange saker, både når det gjaldt kampen mot EEC og bygginga av partiet, men Austad-streika fikk begeret til å flyte over. Hovden kjørte ut angrepet på de streikende uten at de andre medlemmene i MLF fikk ta stilling til det. Han og de andre måtte ekskluderes. Ingen ML-organisasjon kan ha streikebrytere i sine rekker!

— Ser du noen likhet mellom den linja Hovden førte og KULs linje i dag?

— Linja er identisk. Først prøver de å få gjennom et faktisk sosialistisk grunnlag i støttearbeidet og revolusjonære perspektiver i støttekomiteene. Når denne linja blir

forts. baksida

Feighet er en
borgerlig dyd...

Før møtet om sosialimperialismen i DNS 9. november sendte Oppbrudd ut et ekstrainummer der vi utfordra KUL til å klargjøre sitt standpunkt til Sovjet i dag.

Vi stilte bl.a. spørsmål om Sovjet var imperialistisk, fascistisk, om det hadde vært noen kontrarevolusjon osv. Men hva skjedde? Jo, mens omtrent alle andre politiske grupper på universitetet tegna seg på talerlista, glimra KUL med sitt fravær fra møtet! Virkelig en heltmodig innsats fra de »sanne kommunistene!» Vi får gjenta at utfordringa står ved lag, og at vi forlanger at denne gruppa — som er så frekk å skitne til ordet kommunisme — i det minste våger å gjøre som andre borgerlige grupper og si fra hva de mener om en av verdens største imperialistmakter!

Interessekampen i haust syner

Demonstrasjonen 31. oktober var eit langt steg fram, 1500 var med. Men for SV var parolane »meningslause», og Gerd Liv Valla skulle rette det opp med ein appell full av reformistiske »analysar».

SV driv med OPEN SABOTASJE!

Dei viktige politiske skilnadene mellom NKS og SV i interessekampen står ved lag. Vi vurderer kampane i haust som overlag positive. Kva meiner så SV?

Dei skuldar oss for å ha »manipulert vekk» analysane til NSU på demonstrasjonen 31. oktober. Dei kjem med ei rekkje alvorlege klage-mål i Meldingsblad for Universitetet SV frå byrjinga av november. Det er naudsynt å gå inn på dette:

»NKS har konsekvent gått imot forsøk på å få fram ei forståing av årsakane til den utdanningspoli-tikken Staten fører... konsek-vent imot forsøk på å fremje ei sosialistisk forståing av utdan-ningspolitikken...»

Dette er rein bakvasking, SV! Nokre døme: Avisa til NKS, *Hva må gjøres*, har gjeve ut eit nr. i haust med hovudvekt på ei kommunistisk analyse av åtaka frå Staten. Same avisa har kome med 3 ekstranum-mer om interessekampen. Vi har regelbunde skrive i *Oppbrudd*, gjeve ut løpesetlar, m.a. informasjon ved massekonferansane. Vi har ført po-lemikk i *Studentforum* mot kapitu-lasjons- og fagkritikklinja, vi har fremja analysane våre framfor 2 000 studentar i DNS. I tillegg kjem all den lokale propagandaen.

Så vidt vi kan sjå har vi altså formidla langt, langt meir av sosia-listisk forståing enn det Universite-tet SV og NSU-leiinga til saman har kome med i haust.

SV skriv vidare:

»Resultatet er frå deira (NKS si) side aksjonsgrunnlag utan me-ningsfylt politisk innhald.»

Kva er dette for prat? Var t.d. ikkje parolen om utsetjing av lærarutdan-ningslova meningsfylt? Det var han i allefall for tusenvis av lærarstuden-tar, og også for Ingrid Eide i KUD, som har uttala at kravet vil bli oppfylt. Men ikkje nok med det: SV har *sjolve* vore med og støtta slike »meningslause» aksjonsgrunn-lag — m.a. på DNS-møtet 19. ok-tober og på landstinget til NSU! Det kunne vore artig å høyre kva som no er så meningslaust med parolar som *Stans millionnedskje-ringane*, *Lik rett til utdanning* — *nei til auka gjeldsbyrde*, *Avvis Peda-gogiske Høgskolar*. Og korleis er det mogleg å hevde at aksjonar som har samla folk om desse krava er »ein politikk som set venstrekreft-ene attende»?

»PERSPEKTIV» ELLER KAMP?

Vi høyrer støtt frå SV at interesse-kampen må ha »eit perspektiv» som »må peike mot det klasselause sam-funnet» for å vere progressiv. Dette

kan vi svare lett på: Utdanningspoli-tikken til Staten er eit åtak på fleirtalet av studentar og har eit klårt reaksjonært klasseinnhald. Kampen mot denne politikken er såleis en kamp mot Staten og mo-nopolkapitalen og difor progressiv. Dette er ikkje avhengig av at ein »eksplisitt kritiserer utdanninga på anti-kapitalistisk grunn.» slik SV hevdar. Det nyttar lite å kritisere. Å setje makt bak krava er tusen gongar meir progressivt enn SV sitt »perspektiv»-prat!

SV SYNER ELENDIG PRAKSIS!

I denne samanhengen lyt vi nemne at SV har vore særskilt baktunge i å setje i gong aksjonar:

Ved massekonferansen midt i ok-tober var deira viktigaste tilskot ein sur kritikk av di konferansen ikkje tok for seg det *dei* ville diskutere — »kva slags lærarutdanning *ønskjer vi*»(!). Dei førebudde heller ikkje aksjonsveka mot lærarutdannings-lova — først på landstinget til NSU *dagen* før veka tok dei klårt stilling for aksjonane. Difor starta NSU si »mobilisering» med ein løpesetel 1 1/2 dag før demonstrasjonen 31.! Kvifor slik somling? Jau, SV argu-menterte først med at det var gale å prioritere kamp mot ei lov som alt var vedteken!

Demonstrasjonen og aksjonane markerte eit godt steg framover i kampen mot det nye høgskolesyste-met. Men i staden for å oppsum-mere dette, har SV kome med ville

Nokre døme på SV-lina i haust: *Beinharde åtak på konkrete aksjonar — m.a. då intern lukking blei stansa på HF. Slikt er DKSF verdig, SV!*

påstandar om »manipulasjonar» osv. Dei sende ut eit ekstra-*Student-forum* som berre la opp til å så splid og usemje i fronten mot høgskole-systemet. Den mykje omtala appel-len til Gerd Liv Valla var for det meste heilt blotta for tilknytning til dei krava vi aksjonerte på. I staden tok ho for seg tåke og reformis-tiske »analysar» av utdanningspoli-tikken under kapitalismen. Ikkje akkurat noko som hjelper oss i kampen mot dei konkrete åtaka vi møter i dag!

I røynda er dette ei *line* for SV-leiarane. Denne lina har ført til *praktisk sabotasje* av interesse-kampen. Ikkje ein av aksjonane i haust har desse folka gått i spissen for. Difor fortener dei heller ikkje tillit frå studentane. Slik »praksis» er nemleg *ikkje progressiv, SV!*

HVEM STØTTER, HVEM SVIKTER?

Stortingsbehandlinga om sjøl-bestemt abort har vist oss to ting:

— For det første: DNA og SV har nok en gang dokumentert sitt svik overfor arbeiderklassen. SV ved å forlate valgløftet fra 1973 og fullt vitende sette en enkelt persons sam-vittighet over arbeiderkvinnenes krav, DNA ved å gå fra valgløftet om å legge fram en lovproposisjon om sjølbestemt abort. Prinsipper kastes lett over bord når det »ikke er stemning for det» — liberalisering får klare seg. Dette er å dolke arbeiderkvinnene i ryggen!

— For det andre: De borgerlige opportunistene på Stortinget vil aldri sjøl kjempe igjennom retten til sjølbestemt abort. Den kan bare vinnes ved massekamp *utafør* Stor-

tinget, som tvinger representantene til å bøye seg.

Kampen for sjølbestemt abort må derfor intensiveres! DNA må pres-ses til å holde løftet. Vi må kreve av SV at Stortingsgruppa opptre samlet.

— Kvinnebevegelsen sjøl har vært drivkrafta i kampen hittil. Hva slags støtte har de fått i DNS?

Kvinnefronten har nå vedtatt et krav om at neste styre i DNS *forplikter* seg til aktivt å støtte abortkampen og daghjemsaksjonen. DKSF og Grønt Gras »kvinnelighet» fra samme øyeblikk er neppe til-feldig. De er nå villige til å forplikte seg til omtrent hva det skal være, bare de ikke mister eventuelle »kvinnestemmer». DKSF, daghjem-

Nokre resultat frå interessekampen i haust:

Vi ser ut til å ha vunne fram på eit viktig krav — statssekretær Ingrid Eide har blitt nøydd til å uttale at iverksetjinga av lova om lærarutdanning og dei pedagogiske høgskolane er flytt frå 1. januar til 1. august neste år. Vi står likevel framleis fast mot heile lova — sjølvsagt! Men vaklinga frå Staten er utan tvil ein reaksjon på den breie motstanden som har vakse fram mot lova.

Massekonferansar med til saman 1 700 deltakarar er haldne over heile landet. 2 000 var til stades på utdanningsmøtet i DNS. Det har vore *demonstrasjonar og streikar* — mot den nye universitetslova, mot inn-føringa av PH-systemet, mot monopola sitt statsbudsjett og den nye utdanningsmeldinga til AP.

Fleire og fleire er blitt medvitne om at berre kampmetodar fører fram. DKSF/DSM har knapt tort seg fram på med det faste gnålet om »modera-sjon».

Dette meiner vi lovar godt for klassekampen framover. Vi har sett starten på ei rørsle som har gjort til skamme alt pratet om »rompetunghet» o.l. som SVarar i *Studentforum* slengde oss i trynet først i semestret. Lat oss halde fram på denne vegen!

Progressiv Front danna

Ein leiande SVar, Knut H. Sørensen, seier i *Studentforum* at den viktigaste oppgåva til NSU blir »å formidle innsikt i form av ana-lyser».

Vi er heilt usamde i at dette skal bli rettesnora for NSU. Etter den skrale innsatsen i haust, er det meir enn nokon gong naudsynt at heile NSU blir omskapa til ein leiande kamporganisasjon.

Progressiv Front stiller no opp til NSU-vala. Føremålet er å stanse den reaksjonære DKSF offensiven i studentverda — og å setje ei for-pliktande kampline i spissen for NSU. Å få slutt på byråkratisering og partisjavinistisk »rivalisering» blir viktig for å gjennomføre dette. NKS

stør fullt ut dette initiativet og oppmodar alle som vil *slåss* mot den folkefiendslege utdannings-politikken til å lese programmet til Progressiv Front.

Vi går mot alle freistnader frå SV på å låse fast motsetninga mellom teori og praksis ved å gjere NSU til ein forsteina »analyse»organisasjon. *Einskaper mellom teori og praksis* er sentrale for oss, det er berre *gjennom praksis* teoriar kan syne kva verdi dei har. Og nett gjennom praksis har teoriane til framståande SV-folk i haust synt oss kor liten verdi dei har.

FRAM FOR EI KAMPLINE MOT FORVERRINGA — FRAM FOR PROGRESSIV FRONT!

Trotskyistisk...

til tross for og uten hensyn til at kjøttarbeiderne ikke var i stand til å ta en slik storkonflikt.

På dette grunnlaget ble de ned-stemt og splittet da ut.

— De har på løpeseddel kommet med kritikk av støttekomiteen p.g.a. det som skjedde på solidari-tetsmøtet i DNS 12.10, men dette vil vi komme tilbake til i en annen sammenheng.

— På en løpeseddel sprer KUL direkte løgner om det vedtaket om streikestøtte som ble fattet på NSUs landsting. KULs babbel om »streikesabotasje» tar utgangspunkt i en uttalelse som Ivar Sekne kom med til en avis etter landsmøtet, og ikke i det egentlige vedtaket. De skyr typisk nok ikke noe middel i sine forsøk på å splitte og å sverte AKP og NKS.

— KUL har også vist seg rasende fordi Rød Front stod som med-arrangør av møtet på aksjonsdagen 30. oktober. De kom med enda et vilt angrep på støttekomiteen. Men saka var bare den at både Rød Front og Støttekomiteen hadde tatt initiativ til et solidaritetsmøte. De

gikk så sammen om *ett* arrange-ment. Bare KUL har angrepet dette, og det rett og slett fordi de vil ha sverta Rød Front som »reaksjonar», fordi de ikke støtter Rød Front ved valget i DNS. De streikende har derimot hatt stor nytte av Rød Fronts innsats. Nok et eksempel på ei linje som med radikale fraser forråder streikestøttearbeidet og de streikende!

— Og hva gjorde KUL på det nevnte møtet, som skulle mobilisere folk til aksjonsdagen? Jo, det eneste var at de delte ut en løpe-seddel som kun hadde som formål å spre mistillit til støttekomiteen. Løpeseddelen var et oppkok av løgner (om »manipulasjon» osv.). Lenin er vel den som har karak-terisert slikt best: »Skabb er en plagsom sykdom. Og når folk får revolusjonær fraseskabb, er det en uutholdelig lidelse bare å se hvor-dan sykdommen arter seg.»

Samme linje...

Flere trekker seg og advarer mot *Streikestøttekomiteen*

SUF-kupp ga sprekk

avvist, fortsetter de ikke å drive støttearbeid, men angriper dem som gjør det. Ta f.eks. aksjonsdagen, da det primære for KUL ikke var å mobilisere folk for å støtte de streikende, men å angripe den sentrale støttekomiteen og m-l'erne.

Dette er ingen tilfeldig linje eller dårlig marxistisk politikk, men en reaksjonær politikk og ei konse-kvent trotskyistisk linje. Denne linja er en hindring for at enheten mel-lom studenter og arbeidere skal vokse seg sterk. Derfor må den bekjempes!

Oppbrudd utgis av Norges Kommunis-tiske Studentforbund ved Universitetet i Oslo og kommer ut hver 3. uke. Ansv. redaktør: Ole P. Jupskås Adresse: Postboks 115, Blindern, Oslo 3.

A/S Duplotrykk